

LO RADAL DE SENT JAN

Pejor avis aetas. (HORACE.) *L'âge présent ne vaut pas celui des aïeux*

Amont al mièg del fièiral d'Espaliu.
Prèp del camin que devas Pèrzas mena
Nòstres ancïens placèron n'i a bèl briu
Aquela crotz ara de rolha plena
Qu'atira l'uèlh, de lo que passa al ras.
Cèrta, n'es pas la croseta de fèrre,
Un « monument », s'en fa pas gaire cas.
Mès, tala qu'es, prèp d'ela ieu vau quèrre
De sovenirs del temps passat... aïlas

Aquí, pas luènh de la crotz venerabla,
Jusqu'a vint ans ai vist far lo radal
Que per Sent Jan, data plan memorabla ,
A-z-Espaliu alucan sul fièiral.
D'aquel fuòcas n'ai gardat sovenença.
En i pensent sente polsar mon cur.
Prèsta-me donc, Musa, ton assistença,
Per plan cantar los bèls jorns de bonur
Qu'ai passats al país de ma naissença.

Polit radal, quand crèmas dins la nuèch,
Al ras de tus tot Espaliu se sarra.
Joves e vièlhs n'oblidan d'anar al lièch

Per t'agachar flambar. Que l'òm se carra
De veire los enfants escampilhar de flors
Aquí sus ton brasièr petorlejaire!
E quin plaser d'admirar los contorns
Que totes fan per poire melhor traire
Los bèls boquets que sacan de tot caire.

Coma l'encens, ton fum, plan perfumat
Per las sentors de las flors las pus bèlas,
Passa dins l'èrt, que n'es tot embaumat.
E mònta drech, amont, vas las estèlas
Pièi, deu dintrar saiques al Paradís
Ont, en portent, davant Sent-Jan Batista,
La bona odor de nòstre bèl país,
Temonha que, la tradicion resista,
Malgrè tot çò que lo progrès nos ditz.

Polit radal totjorn vesi ta flama.
Jamai, jamai, saiques l'oblidarai.
Quand pensi a tu senti partir mon anma
Vas Espaliu ont un jorn tornarai.
Oï, per Sent Jan te vòli venir veire.
Coma altres còps de flors te portarai.
Prèp de la crotz, amont, m'anarai sièire.
Del temps passat aquí me sovendrai.
Polit radal te vòli tornar veire !

Montpelhèr, lo 20 de febrìer 1923.A. GIRBAL, d'Espaliu.

